

De statslige finanser er også blevet forbedret. De er forbedret med 68 mia. kr., og fra 1997 har den offentlige sektor endelig givet overskud. Det kan vi læse direkte ud af, at finansloven også indeholder et statsligt bidrag i form af overskud på grund af faldende renteudgifter, så der er både miljømæssigt, menneskeligt og økonomisk soliditet i denne regerings politik.

Vi synes, at Danmark skal være et overskudssamfund for de mennesker, der lever i det, og derfor mener vi også, at overskuddet på de offentlige finanser skal forøges de kommende år. Vi skal nemlig også være et stærkt samfund, der kan sikre både de nuværende generationers behov for bedre skoler og en tryk alderdom på en måde, som gør, at vi ikke bringer fremtidige generationers muligheder for at opfylde deres behov i fare. Derfor skal skattetryk ikke falde, men det skal heller ikke stige. Vi må nødvendigvis økonomisere og prioritere i disse år, fordi vi ønsker, at velfærdssamfundet skal være til rådighed for vore børn og børnebørn.

Og hvem tror i øvrigt på skattelettelser? Erfaringen siger jo, at skattetryk er steget i de år, vi har haft borgerlige regeringer, så vi er advaret.

Når vi de sidste 7 år har kunnet forandre så meget til det bedre, er den grundliggende forklaring ganske enkel: Vi har fået en markant bedre beskæftigelse. Den udvikling skal fortsættes, og vi bliver nu for alvor udfordret på alle vore målsætninger om flere i beskæftigelse, fordi vi ønsker vækst i beskæftigelsen og vi ønsker færre uden for arbejdsmarkedet. Men det er en sværere opgave end den, vi hidtil har stået med.

Godt nok har vi set et fald i antallet af danskere på overførselsindkomster – også et fald, der er til at få øje på, hvis man vel at mærke kan regne. Men vi skal nu have mobiliseret en vækst i arbejdsstyrken; vi skal have flere i fleksjob; vi skal have et mere og mere rummeligt arbejdsmarked, hvor der er plads til mennesker, der ikke har den fulde erhvervsevne; vi skal have et bedre arbejdsmiljø og en mindre nedslidning, så mennesker kan holde ud at arbejde i flere år; vi skal have en stærkere seniorpolitik, så det virker fornuftigt for den enkelte at udsætte sin afgang fra arbejdsmarkedet; vi skal have endnu flere unge i uddannelse, og de skal gerne blive færdige med deres uddannelse tidligere.

Det burde og det turde være en fantastisk positiv og udfordrende opgave, vi her har foran os, og i Socialdemokratiet vil vi løse den opgave, fordi vi synes, det er helt unikt at have en mulighed for nu endelig at gøre op med mange års udstødning og nedslidning på arbejdsmarkedet og kunne sige til hinanden, at nu er der reelt brug for alle.

De 200.000 flere arbejdspladser gør en stor forskel, og de flere, der skal komme i de kommende år, vil gøre en lige så stor forskel for den enkelte, hvis liv som arbejdsløs eller sat uden for arbejdsmarkedet i øvrigt kan erstattes af en indkomst, som tjenes ved eget arbejde. Det er også en god ting for samfundsökonomien, for der er en direkte sammenhæng mellem en sund økonomi og en høj beskæftigelse. Danmarks finansiering af velfærdssamfundet i fremtiden kræver høj beskæftigelse og kræver overskud, for at vi kan blive i stand til at klare den ændring i befolkningssammensætningen, vi har foran os.

Lad os se lidt på, hvor de 200.000 flere arbejdspladser, der er skabt, egentlig er skabt. Tre fjerdedele af dem er skabt i den private sektor, og det er jo en ganske flot overskrift, som burde stå i flere og flere dagblade, at tre ud af fire job, som er skabt i denne regerings tid, er skabt i den private sektor.

Så er der de 50.000 job, som er skabt i det offentlige, i kommuner og amter frem for alt. De gøres somme tider til et problem, men det er de ikke. De 50.000 nye offentlige job er en del af løsningen, og de har været årsag til en del af fremgangen, for også i den offentlige sektor er der en fortsat stigende efterspørgsel efter den service, som vi synes velfærdssamfundet skal udbyde.

Tallene taler om flere ansatte i børnehaverne, i ældresektoren, i sundhedssektoren og på uddannelsesinstitutionerne. Det er jo lige præcis det, vi har villet, og det er lige præcis det, man nu kan se i statistikkerne: at vores politik er lykkedes. De bestiller noget, disse offentligt ansatte, og der effektiviseres på deres arbejdspladser. Der laves om, der moderniseres overalt, ja nogle gange for hurtigt, synes sikkert mange af dem, det berører.

Men det at ændre, det at forandre, er også nødvendigt, for ikke blot stiger efterspørgslen, men den ændrer også karakter. Der stilles krav om kvalitet, og der stilles også krav om flere ydelser.